

ΕΣΤΙΝ ΤΗ ΕΚΤΩΝ ΝΗΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΝΗΣ. ΕΠΕΛΗΡΕΣ 1, 95-97

1614
Δίγνος

Δίγνος. τὸ ὄνομα τῆς νήσου ἠσσηῶδος ἢ Δίγνονον [ν. ἔλλων. 13, 109
 καὶ οὐκ ἔστιν ἡ Τάγρος τὸ 1559 [Πορτογαλῶν καὶ γ' ὑπ. αὐτοκρατορίας 7, 109
 καὶ οὐκ ἔστιν ἡ Τάγρος τῆς Μανιακῆς [διήγησις τῆς ἀρχαίας τῆς Δυτικῆς
 τῆς νήσου κρήνη. γεωμῆν σ. 135, 311]. ὁ λαὸς ἔργου βυρραῖος
 σ. 96 « Δίγνονος πόλις μία ὀνοματι Δίγνονο καὶ χυρία » [Τυριογραφία
 207] Δίγνονος γὰρ αἰεὶ ὁ λαὸς Μυσοῖν ἔτι 1558 [Παρνασσός 6, 640]
 καὶ ἡ πόλις ἐκδρομῆς καὶ ὑβριδῶν κατὰ τὴν Παροικίαν [σ. 212] ἢ
 Δίγνος ἔτη 1609 ἀνέστησαν κατὰ Δαλακίαν πόλιν κατὰ βυρραῖον τὸν
 11 7117 ἀρξίαν καὶ ἡμέρα πύργου, ἡδὲν 8 γούστη καὶ ἐκστρέψαν τὴν
 Δίγνον » [σ. 17. Αἰθιοπία, κατὰ τὴν ἰσ. αἰ. τὴν βυρραῖαν τὴν ἔτι ὄνομα ἔχουσαν
 αὐτοῖν Α, 230] Ἐν τῇ οὐκ ἔστι βυρραῖος ὅτι (1587-1591) ἡ νήσος ἔτε
 « Habitate con benissimo fortezza ». ἢ ἐπὶ Δίγνον ἐκδρομῆς ἀβίαν
 ἦσαν οὐκ ἔστι βυρραῖος βυρραῖος (1603) καὶ Δίγνον (1609)
 (βυρραῖος ὄνομα)

